

هونهری پارادۆکس له شیعری (وهفایی) دا

پایان کاکه صالح عهسکهری

نووسینگهی به‌ریۆبه‌ری گشتی توێژینه‌وه و په‌ره‌پیدان، به‌ریۆبه‌رایه‌تی گشتی توێژینه‌وه و په‌ره‌پیدان، دیوانی وه‌زاره‌تی خویندنی بالاو توێژینه‌وه‌ی زانستی، هه‌ولێر، هه‌ریمی کوردستان، عێراق.

ئیمه‌یل: payan.kaka@gmail.com

پوخته:

پارادۆکس Paradox دهربرپینکی هونه‌رییه که بۆ جوانکاری زمانی شیعری به‌کار دیت. شیعری شاعیرانی کلاسیکی کوردی وه‌کو میله‌تانی دیکه‌ی عه‌ره‌ب و فارس و رۆژئاواوییه‌کان بیه‌ش نین له‌م هونه‌ر و یارییه‌ زمانیه‌ی شیعری، ده‌توانین بڵین: که‌م تا زۆر له‌ هه‌موو سه‌رده‌مه‌کانی شیعری شاعیرانی کلاسیکی کوردی ئه‌م هونه‌ره‌ ده‌بینریت. هۆکاریکه‌ بۆ ده‌وله‌مه‌ندکردن و پته‌وی زمانی شیعری، هزر و دهربرپینکی تازه و نۆی دروست ده‌کات، که‌ ده‌بیته‌ جیگای تیرامان و بیرکردنه‌وه و خوینه‌ر به‌لای خۆیدا راده‌کیشیت. هونه‌ریکه‌ جۆریک سه‌ربه‌خۆیی تایبه‌ت به‌ خۆی هه‌یه. له‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا ده‌رکه‌وتنی دهربرپینه‌ پارادۆکسییه‌کان له‌ رووی ریزمانیه‌وه به‌ لیکدراوی وشه و رسته و دوو رسته‌یی ده‌بیته‌ هه‌روه‌ها له‌ رووی روه‌وانبێژییه‌وه له‌ پۆششیکێ جوانکاری هونه‌ری ئه‌ده‌بیی روه‌وانبێژی شیکراوه‌ته‌وه، به‌ وینه و دهربرپینه‌ پارادۆکسییه‌کان چه‌ندین لیکدراوی وه‌سفی لیکچوواندن و درکه‌ی ئافرانده‌وه. له‌ ناو دیوانی شاعیرانی کلاسیکی کوردیدا، دیوانی وه‌فایی تیشکی خراوه‌ته‌ سه‌ر، وه‌فایی (۱۸۴۴-۱۹۰۴م) شاعیری سه‌رده‌می نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌م و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌م بووه، زمانیکێ شیعری پاراو و روه‌وان و رسته‌ی پر مانا و روونی هه‌یه. شیعره‌کانی پرین له‌ هونه‌ری جوانکاری واتایی و وشه‌یی، له‌م رووه‌وه‌ چۆنیه‌تی شیوه‌ی جیگرته‌ی پیکهاته‌ی ره‌گه‌زه‌کانی پارادۆکس له‌ رووی ریزمان و روه‌وانبێژی له‌ ده‌قی شیعری (وه‌فایی) دا، به‌ نموونه‌ی شیعری و شپۆقه‌وه‌ خراوه‌ته‌پوو.

کلێله وشه‌کان: پارادۆکس، شیعری وه‌فایی، وینه‌ی پارادۆکسی، ریزمان، روه‌وانبێژی.

پیشه‌کی:**ناونیشانی لیکۆلینه‌وه:** ناونیشانی ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه بریتییە لە هونەری پارادۆکس لە شیعری (وه‌فای) دا

پارادۆکس هونەریکی ئەدەبییە؛ که له زمانی شیعری زۆرینه‌ی شاعیرانی کلاسیکی کوردیدا دەبینرێ، هەر وه‌کو شاعیرانی نەتەوه‌کانی دیکه‌ی فارس و عەرەب و پۆژئاواییه‌کان، ئاورپیان له‌م هونەرە ئەدەبییە داوه‌ته‌وه، ئەگەر به‌ شیوه‌یه‌کی ئاگایانه‌ یاخود نا ئاگایی بیته، پارادۆکس بریسکه و جلوه‌یییه‌کی تایه‌تی به‌ دیره‌ شیعره‌کانیان داوه؛ چونکه‌ خۆی هونەریکه‌ بۆ دیارخستن و جوانکاری شیعری، له‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا له‌گه‌ڵ زۆری به‌کاره‌ینانی ئەم هونەرە له‌لایه‌ن شاعیرانی کلاسیکا، وه‌فای شاعیریکه‌ تیشکی خراوه‌ته‌سه‌ر.

گرنگی و ئامانجی لیکۆلینه‌وه: گرنگترین ئامانجی ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه، دەرخیستن و شیکردنه‌وه‌ی دەربرین و وینه

پارادۆکسیه‌کانه‌ له‌ ڕووی ڕیزمانی و جوانکاری له‌ زانستی ڕوونبێژی، که‌ ڕینگایه‌کی یارمه‌تیده‌ره‌ بۆناسینه‌وه‌ی ئەندیشه‌ و زمانی شیعری شاعیر و شیوازاناسین، هه‌روه‌ها ڕینگا خوشکه‌ریکه‌ که‌وا له‌ خوینه‌ر و وه‌رگر ده‌کات به‌ره‌می ئەدەبی باشتەر بناسیته‌وه؛ گرنگی ناونیشانی لیکۆلینه‌وه‌که‌ خۆی له‌و ئامانجه‌ ده‌بینیته‌وه‌ که‌ له‌ پیناویدا ئاوری لێ دراوه‌ته‌وه.

پرسیاری لیکۆلینه‌وه: پرسیارگه‌لیک که‌ له‌ به‌رده‌م ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا دینه‌ ئاراه؛ ئایا ده‌توانریت ئەم هونەرە به‌

یه‌کیک له‌ تایه‌تمه‌ندیه‌کانی شیوازی شیعری وه‌فای دابنیرت؟ له‌ چ جوهره‌ ناوه‌رۆکیکی شیعری وه‌فای ئەم هونەرە زۆرتترین ره‌نگدانه‌وه‌ی هه‌بووه؟ هۆکار و پالنه‌ری بوونی هونەری پارادۆکس لە شیعری (وه‌فای) دا چیه‌؟ بنه‌مای بیروکه‌ی ئەم هونەری شیعرییه‌ له‌ دیدی شاعیر چون بووه؟

سنوری لیکۆلینه‌وه: له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی هونەری دەربرینی paradox بابه‌تیکی نوییه‌ به‌ گشتی له‌ جیهانی ئەدەبدا،

ئەدەبی کوردیش بێ به‌ش نه‌بووه‌ له‌ لیکۆلینه‌وه‌ به‌لام به‌ ڕاده‌ی پێویست نه‌بووه، به‌هۆی فره‌ ره‌هه‌ندی هونەرەکه‌وه‌ له‌ لۆژیک و جیهانی ئەدەبدا و ئاشنانه‌بوون پێی له‌ کۆنه‌وه‌ به‌ ناساندنی وه‌کو هونەریکی سه‌ربه‌خۆی جوانکاری له‌ زانستی ره‌وانبێژی. له‌ ئەدەبی فارسی و عه‌ره‌بیشدا لیکۆلینه‌وه‌ و به‌دواداچوونیکي زۆرتکراره‌ بۆ ئەم هونەرە له‌لایه‌ن لیکۆله‌ر و ره‌خنه‌گران له‌ ناو ئەدەبیاتی نەتەوه‌که‌یاندا.

له‌ پیناو ده‌سته‌به‌رکردنی چوارچۆیه‌یه‌کی زانستیانه‌ بۆ لیکۆلینه‌وه‌که‌مان و سنوری کاری ناونیشانه‌که‌مان؛ ته‌نیا تاوتووی پارادۆکسه‌ له‌ دیوانه‌ شیعرییه‌که‌ی وه‌فای، به‌ پێی ئەو ڕیبا و پیکهاته‌یییه‌ی که‌ بۆی دیاری کراوه؛ له‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا بۆ یه‌که‌مجار ئەم هونەرە له‌ شیعری وه‌فای نیشان دراوه.

رېيازى ليكۆلینه وه: رېيازى ليكۆلینه وه كه رېيازى و هسفى و تيۆرى شيكارىيه؛ كه سروشتى بابته كه و خستنه رويان ئەم رېيازە دەخوازيت؛ به پشتبەستن و سوودبينين له و نووسين و ليكۆلینه وانەى كه له بارهى ئەم هونه ره و شاعيره ناسراوه دا ئەنجام دراون.

پيگهاتهى ليكۆلینه وه: له دوو بهشى سه رهكى و چەند ته وه ريك و لاتە وه ريك پيگدیت، دەر خستنى وینه پارادۆكسيه كان له روي ريزمانيه وه، به شيوهى وشهى ليك دراوى (رۆنان)، ههروهها له رسته يهك و دوو رستهى تهواو دەر خراوه و شيكراوه ته وه. له روي هونه رى رهوانى ئىژىيه وه، به زانستى روي ئىژى و شيوه جياوازه كانيه وه كه دەر برينه پارادۆكسيه كانى پيچاوه ته وه؛ به هينانه وهى نمونهى دهقى شيعيرى، شروقه و شيكر دهنه وهى بو كراوه، ههروهها كورته به زمانى كوردى و ئىنگليزى و ئەنجامى دهست كه وتوى ليكۆلینه وه كه و ليستى سه رچاوه كان خراوه ته روي.

پينا سيني زاراوهى پارادۆكس (Paradox):-

(Paradox) وشه يهكى لاتىنييه به ماناى باوه ريك كه له گه ل باوه رى خه لك جياوازييت. پارادۆكس له Paradoxum لاتيى وه رگيراه، له دوو وشه پيگدیت (para) به ماناى دژ يا خود جيا، (doxa) به ماناى باوه ر و بوچوونه، واتاى فرههنگى له كورديدا به نه ريكارى، ناته بايى، دژوارى، يا نارىكتى، ناجورى، دژيه كنوين يا له رواله ت ناكوك هاتوه (ناوخوش، ٢٤٤:٢٠٣)، پارادۆكس به ناو نيشانى هونه ريكى ئەدهى هونه ريكى تازه و نوييه. ئەگه ر چى ليكۆلینه وه بو پارادۆكس كراوه به لام به پي پيوست نه بووه كه بوارى واتاى جوانكارى رهوانى ئىژى پى دهوله مه ندبيت، ده توانين بلين: له دنياى رۆژه لات به تاييه ت بو ئەدهى كوردى به گشتى بابته تىكى تازه و نوييه، به پي بوچوونى هه ندىك له ليكۆله ران هه ندىكجار به هه مان ناو نيشانى دژيه ك ناوه ينراوه، كونه كراوه ته وه له سه ر يهك زاراوه و چه مك و بوچوونى جىگير كراودا يا هه ندىكجار به جو ريك له جو ره كانى دژيه ك ئاماژهى پيدراوه. دژيه كى وينه ي تاك؛ ئەو دژيه كه يه كه دوو وشه ي دژ و پيچه وانه كانى، گوزارشت له حاله تىكى تاك، يان وينه يه كى زه ينى چه سپاو ده كه ن (عه بدوللا، ٩٦:٢٠١٢) نووسه ر به نمونه وه زياتر رويى ده كاته وه به ديره شيعيرى كه مدى:-

سه يرى چه ند سه يره حالى ئەم عه شقه بيوچوودى و جووده، بيحزوورى حزوور

دەر برينى بيوچوودى و جوود، بيحزوورى حزوور دوو وينه ي تاك و چه سپاوى دژ و پيچه وانەى يهك ده خه نه به رچاو هه روه ها وه سفى كه دراوه ته پال حاله تى عه شق. ئەم پينا ساندى سه ره وهى دژيه ك، ده توانيت هه مان پينا س و ناو نيشانى پارادۆكس له خو بگريت بى ئەوهى ناوى پارادۆكسى لى به ينريت، هه روه ها له پيشه كى كتيى شروقه ي داستانى (مه م وزينى) (ئه حمه دى خانى) دا ليكۆله ر و نووسه رى كتيه كه له پينا ساندى هونه رى دژيه ك، به پارادۆكس ناوى هيتاوه؛ ده نووسيت؛ هه رچه نده له واتادا وشه ي پارادۆكس له دژيه ك فراوانتره، به لام له زمانى

ئه‌لمانی و ئینگیزی وشه‌یه‌کی گونجاوترم بۆ دژیه‌ک نه‌دۆزیه‌وه (جیهانی، ۲۰۰۷: ۴۲). به‌لام دهربرینی هونه‌ری پارادۆکس له‌بنه‌رتدا له‌گه‌ڵ دژیه‌کی جیاوازه‌هه‌ندی‌کجار پارادۆکس به‌شروقه‌وه زیاتر خۆی ده‌نوینیت یا به‌بی بوونی وشه‌ی دژیه‌کی خۆی ده‌نوینیت. به‌واتای ئه‌وه‌ی له‌دوو چه‌مکی پێچه‌وانه‌هه‌تمیه‌که‌یه‌کیکیان راسته‌ و ئه‌وی تریان ناراست، راستی هه‌ردوکیان یا ناراستی هه‌ردوکیان هاوکات به‌یه‌که‌وه مه‌حاله‌(خوانساری، ۲۸۹: ۱۳۵۴). له‌ئه‌ده‌بی فارسییدا پارادۆکس له‌کتیبه‌ره‌وانی‌ژییه‌کۆنه‌کاندا به‌ناوی تضاد یا طباق باس کراوه، له‌فه‌ره‌نگدا ده‌بینریت که‌به‌واتا‌کانی «تناقض ظاهری، شطح، مفارقة، ناسازی هنری، نقیضه هه‌روه‌ها زیاتر به‌متناقض نما» ناوه‌ینراوه.

ناسازگاری هونه‌ری، هه‌ر ئه‌وه‌یه‌که‌له‌لای ئه‌وروپیه‌کان پارادۆکسی پێده‌گوتریت، جوهریکه‌له‌ناسازی دژیه‌ک(تضاد یا طباق) که‌تییدا دوو ناساز به‌یه‌کتري به‌ستراون و گریدراون، به‌واتیه‌کی تر له‌نیو ناسازگاریدا پینکدین و ده‌گه‌نه‌هاوبه‌شی(کزازی، ۱۸۵: ۱۳۹۰)، شاعیران و شاره‌زیانی ئه‌ده‌بی ئێران ئه‌م هونه‌ریان به‌ئامرازیکی گرنگ بۆ نیشاندانی ده‌قی شاراو و ئالۆز و داهینانی جوانی داناوه، به‌لام ره‌وانی‌ژان، ئه‌م هونه‌ریان نه‌ناسیه‌وه به‌به‌شیک له‌دژیه‌که‌هه‌ژماریان کردووه(کامیار، ۲۷۳: ۱۳۷۶)، یا به‌گرنگترین به‌ش له‌به‌رامبه‌ری(تقابل)دانراوه(خوانساری، ۲۸۹: ۱۳۵۴). له‌دریژه‌دا وحیدیان کامیار ئاماژه‌ده‌دات به‌وه‌ی که‌ئاشنایی ئه‌وان له‌ریگی ئه‌ده‌بی رۆژئاواوییه‌کانه‌وه‌بووه، یه‌که‌م که‌س که‌ئاماژه‌ی به‌م هونه‌ره‌داوه‌شفیعی کدکنی بووه که‌به‌ویته‌ی پارادۆکسی ناوی بردووه(هه‌مان: ۲۷۳-۲۷۴). مه‌به‌ست له‌ویته‌ی پارادۆکسی، ویته‌یه‌که‌که‌دوو رۆوی پیکهاته‌که‌ی له‌رۆوی رۆچوونی واتاوه‌دژ به‌یه‌کتر ده‌بنه‌وه(شفیعی کدکنی، ۵۴: ۱۳۷۴). له‌دریژه‌ی باسه‌که‌یدا به‌هینانی چه‌ند دیریکی شیعیری و نموونه‌ی زیاتر به‌راقه‌ و شروقه‌کردنی زیاتر له‌ویته‌ و دهربرینه پارادۆکسییه‌کان ده‌کوڵیته‌وه. به‌هه‌مان شیوه‌له‌په‌یوه‌ندی نیوان پارادۆکس و دژیه‌کدا، عبدالکریم سروش له‌لیکوڵینه‌وه‌یه‌کیدا پارادۆکسی به‌جوهریک له‌دژیه‌که‌هه‌ژماری کردووه.

هونه‌ریکی چیژبه‌خشه، نه‌ینی چیژ به‌خشییه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌که‌پێچه‌وانه‌ی لۆژیک و داب و نه‌ریته‌به‌واتای ئه‌وه‌ی به‌رۆکار، دوو چه‌مکی ناسازگار له‌یه‌که‌بابه‌ت کۆده‌کاته‌وه(دیانتی، ۲: ۱۳۸۱). ئه‌و چه‌مک و دهربرینه‌به‌وشه‌که‌م و به‌مانا و اتا زۆر و قولن(کامیار، ۲۷۲: ۱۳۷۶). ئه‌مه‌ش یه‌کیکه‌له‌لایه‌نه‌جوانه‌کانی پارادۆکس. له‌لیکوڵینه‌وه‌یه‌که‌حسین وثوقی له‌پیکهاته‌ی زمانی زۆربه‌ی پارادۆکسه‌کانی دیوانی عطاری کوڵیوه‌ته‌وه، ده‌نووسیت هه‌ر پارادۆکسیک دوو چه‌مکی دژ به‌یه‌که‌به‌شیوه‌یه‌که‌تیکه‌ل به‌یه‌که‌ده‌کات ئه‌گه‌رچی له‌به‌کارهینانیکی ئاسایی له‌گه‌ڵ یه‌کتري دژ و پێچه‌وانه‌ن، واتایه‌کی هه‌کیمانه، سوڤیگه‌ریبانه‌و- فه‌لسه‌فی فراوان ده‌خاته‌روو(وثوقی، ۳۷: ۱۳۷۴). په‌یامی عیرفانی و فه‌لسه‌فی زیاتر له‌بابه‌ته‌کانی تر ئالۆزترن بۆ دیارخستنی ئه‌م جوهره‌واتا ئالۆزانه‌به‌کارهینانی ویته‌ی پارادۆکسی گرنگه‌و رۆلی خۆی ده‌بیت(هه‌مان، ۳۸). له‌تیکرای ئه‌و دیدگیانه‌ی سه‌ره‌وه‌دا ده‌توانریت بگووتریت زۆرینه‌ی دهربرینه‌پارادۆکسییه‌کان دژیه‌که‌و پێچه‌وانه‌ن، چونکه‌له‌

بهره‌دا جۆريکه له دژيهك، به‌لام هه‌موو دژيه‌كێك پارادۆكس نيهه، له هونه‌ری دژيه‌كدا دوو وشه، پيچه‌وانه و سه‌ربه‌خۆن، ناخرينه سه‌ر ناويك و په‌يوه‌ست ناکرين به يه‌ك بابته، يا نه‌گه‌ر په‌يوه‌ستكران ئه‌وه دوو بابته‌ی جياوازن، به‌لام زۆرجار پارادۆكس پيويستی به ناويك يا وه‌سفاويك، يا ته‌واوکه‌ريک هه‌يه په‌يوه‌ستدارن پيويه‌وه بۆ ته‌واوکردنی واتاکه‌ی، ئه‌مه‌ش جياوازيه له نيوانياندا، بۆيه ده‌کریت بلين: زۆرجار هاوئيشيني دوو وشه يا دوو چه‌مکی پيچه‌وانه له پال يه‌کتریدا دژ به يه‌کتری به ياریده‌ده‌ری جۆره‌کانی ئامراز، ده‌بیتته بنیاتنه‌ری پارادۆكس، به‌لام مه‌رج نيهه دوو چه‌مکی دژ و پيچه‌وانه له هه‌موو کاتيکدا ببیتته بنیاتنه‌ری پارادۆكس سه‌ره‌پای دژيه‌ك بوونيان، زۆرجار پيکهاته و ده‌برپيني پارادۆكسی له واتا و مه‌به‌ستی ده‌برپينیک، يا به هاوئيشيني دوو چه‌مک يا دوو وشه به‌سه‌ر يه‌که‌وه به ياریده‌ده‌ری ئامرازه‌کانی وه‌کو نه‌رينی و ئامرازی په‌يوه‌ندی و ئامرازی ليکده‌ری تاک دروست ده‌بن. له کاتيکدا پارادۆكس له فۆرمی شيعریی ده‌ده‌چیت؛ ئه‌وکاته ده‌چیتته ناو چوارچيوه‌ی داب و نه‌ريت و لۆژيک و واقعي رۆژانه که ریک نه‌هاته‌وه له‌گه‌ل گوڤتاريکی ئاسایی ده‌بیتته پارادۆكسی فه‌ره‌نگی و لۆژيکی و واتایی وه‌کو ئه‌م ده‌برپينانه‌ی که زۆرجار به‌رگوي ده‌که‌ويت: - هه‌بوو نه‌بوو له‌سه‌ره‌تای گيژانه‌وه‌ی چيرۆکه‌کاندا، حازر و بزرم له گوڤتاريکی ئاسایی رۆژانه به‌ر گوي ده‌که‌ويت، بانیکه و دوو هه‌وا، من ده‌ليم: نيره ئه‌و ده‌لي: بيدۆشه، ئيشی بي ئيشی... هتد ئامانجی قسه‌که‌ر، زياتر گه‌ياندنێ مه‌به‌ست و په‌يامیکه له ريگای ئه‌م ده‌برپينانه‌وه کاردانه‌وه‌يه‌ک يا ره‌تکرده‌وه‌يه‌ک له هه‌لسوکه‌وت يا گوڤتاری به‌رامبه‌ره‌که‌ی که يه‌ك ناگريته‌وه نیشان بدات، هه‌روه‌ها له مه‌ته‌لی کورديدا سه‌ری به‌رده و به‌رد نيه... هتد، قسه‌که‌ر چاوه‌رپي دۆزينه‌وه‌ی وه‌لام له به‌رامبه‌ره‌که‌ی ده‌کات.

هه‌نديک له ده‌برپينه پارادۆكسيه‌کان ئه‌گه‌ر له لۆژيکدا ناراست و نه‌گونجاو بیت، به‌لام له هونه‌ردا له لووتکه‌ی به‌رزبى و جوانبى دايه (شفيعی کدکى، ۱۳۶۸:۳۷). سه‌باره‌ت به په‌يوه‌ندی زاواوه‌ی موفارقه و پارادۆكس؛ بۆ زاواوه‌ی موفارقه هه‌نديک که‌س پارادۆكس به‌کارده‌هينن، به‌لام پارادۆكس بۆ موفارقه به‌کارنايه‌ت، چونکه موفارقه به‌شیکه له پارادۆكس له زمانى کورديدا، له دريژهدا ده‌نوسيت من هيچ ده‌برپينیکى گونجاوم بۆ موفارقه نه‌بينه‌وه بۆيه وه‌کو خۆی به‌کارم هيناوه (نه‌يلی، ۲۰۰۶:۴۵). جگه له په‌يوه‌ندی نيوان پارادۆكس و دژيه‌ك و موفارقه هه‌نديک له ليكۆله‌ران له‌و باوه‌رهدان که جۆره په‌يوه‌ندی و ليكچوونیک له نيوان پارادۆكس و (شطح)دا هه‌يه، به‌لام ليره‌دا باسکردنی ورده‌کاربیه‌کانی جیگای نابیتته‌وه و له چوارچيوه‌ی سنورى ليكۆلینه‌وه‌که‌مان ده‌چیتته ده‌روه. له پیناسه‌يه‌کی گشتگیر و يه‌کگرتوودا ده‌توانين بلينين: پارادۆكس به‌گشتی دوو چه‌مکی پيچه‌وانه يا زياتر له چه‌مکيک، به‌ شيوه‌يه‌کی هونه‌ری و هونه‌رمه‌ندانه کۆده‌کاته‌وه و وینه و ده‌برپينیکى جوان، هه‌روه‌ها مه‌به‌ستیکى هونه‌ری جوان و سه‌رنجراکيش به‌خوينه‌ر ده‌گه‌يه‌نیت.

وهفایی و هزری شیعریی:-

وهکو ئاشکرایه شاعیرانی کلاسیک په روه ردهی خانهقا و قوتابخانهی ئایینی بوونه بویه بیر و هزری ئایینی و کهلامی عیرفانی کاریگری له سهر ناوه رپوکی شیعرهکانیان هه بووه، له ناو شاعیرانی کلاسیک، شاعیرییکی کهم دهبیریت که به زمانی فارسی شیعریی نه بیت؛ شارهزابوون به زمانی فارسی و تورکی و عهره بی مهرجی شاعیر بوون بووه لهو سهرده مه دا و یه کیک بووه له تایبه تمه ندییهکانی شیوازی شیعر نووسین جیگای شانازی بووه، وهفاییش وهکو هاوشیوهی شاعیرانی سهرده می خووی به زمانی فارسی شیعریی نووسیوه، ئەگهر سهرنج بدهینه ناوه رپوکی شیعرهکانی پیاوه لدان به هه ندی که سایه تی ئەو سهرده مه و وهسفی سروشت و شیعریی لاوانه وه و دلداری له بابته دیارهکان و مه بهسته شیعرییهکانی ئەون. وهفایی له سهرانسه ری به ره می شیعریی دیوانه که یدا په نجهی بو ژبانی کومه لایه تی و گیروگرفتهکانی دریز نه کردوه، به لام لهو مه به ستانهی له شیعره دا باسی لیبانه وه کردوه هه ندی تارمایی تهنگوچه له مهی کومه لایه تی و گریی سایکولوژی و په ند و ئاموژگاری دهبیریت (خه زنده دار، ۲۰۱۰، ب ۳۸۶: ۴) هه روه ها وهسفی سروشت که هه ندیک جار له گهل بابتهی ئایینی تیکه لی کردوه و وشه و زاراهوی ئایینی تیدا به کارهینان (مسته فا، ۲۰۱: ۲۰۶) وهفایی ئەو شاعیره غه زه لیبیژه یه، میژوو ناوی ته نیا له ریزی شاعیرانی کلاسیک به رته سک نه کردوته وه، به لکو ده کریت وهک شاعیرییکی ئەویندار و سو فی که به شیک له شیعرهکانی وینه و وهسفی راسته وخوی دل بهره و به شیکیش دهربری هزری سو فیکه ری، یان تیکه لاوییهک له ههستی دلداری و ئەوینی سو فیبانه یه (قه ره مانی، ۲۳۴: ۱۳۹۸) چونکه وهفایی سو فی بووه و موریدی شیخی بورهان بووه و نه قشبه ندی بووه، هه ندیک جاریش ناو و ئامرازه موسیقییهکانی په یوهست به حال و زیکری سو فیهکان له شیعرهکانیدا، به رچاو ده که ون (محمد، ۱۹۷: ۲۰۱۵). شاعیر یه کیکه لهو شاعیرانهی کلاسیسیزم تارادهیهک له دیدی عیرفانی به دوور نه بووه سهره پای که می ژماره ی شیعرهکانی لهو بواره دا به گشتی.

به شیک له شیعرهکانی، داهینانی هونه ری سو فیزمیانهی جوانی هه یه و وینه شیعرییهکانی ده چنه ناو ناخی گیانی گیتی سو فیزمه وه، نهک وهسفی رووکهش و خسته نه رووی میژوو و به کارهینانی زاراهو زانستی وهسه فیهکانی سو فیزم (خه زنده دار، ۲۰۱۰، ب ۳۸۰: ۴). پین ده چیت سهره کیتترین هوکاری هه بوونی پارادوکس له به ره می عارفه کاند؛ تایبه تمه ندیی (ئهسته مبوونی دهربرینی ئەزمونه عیرفانییهکان) بیت تا رادهیهک تیکرای ئەو عارفانهی که گوتاری پارادوکسیان هه یه، خویشان چه ندینجار به هو شیاری له گووته و دهربرینه پارادوکسییهکانی خویان، ئامازه یان به ئەسته مبوونی دهربرینی ئەم گووتانه کردوه (حسن لی، ۴۱: ۱۳۷۷). چونکه دیدی عیرفانی و باوه ری سو فیهکانه له پانتاییهکی به دهر له وهی نه ریت و عه قل دهیناسی، جیگیان ده بیت (راستگو، ۲۹: ۱۳۶۸).

-وینته پارادۆکسیهکان له ڤووی ریزمانییهوه :-

ئهم تهوهره لهه لیکۆلینهوهیهدا باس له شیوه جیاوازهکانی پارادۆکس و چۆنیهتی پیکهاتن و دروست بوونیان له ڤووی ریزمانییهوه له خۆدهگریته، پارادۆکس به شیوهی:-
أ-لیکدراو:-

۱-پارادۆکس به شیوهی ئاوهلئاو(سیفته) و وهسفرکراو(مهوسوف).

۲-به هاونشینی دوو ناو به یاریدهدهری ئامرازی نه ریئنی(بی).

۳-به هاونشینی دوو ئاوهلئاو یا دوو فهрман به یاریدهدهری ئامرازی نه ریئنی(نه).

۴-به یاریدهدهری ئامرازی لیکدهری تاک(بهلام).

۵-به یاریدهدهری ئامرازی په یوهندی(و).

۶-به یاریدهدهری ئامرازی(لا)ی نه ریئنی.

۷-به هاونشینی دوو ناو یا دوو ئاوهلئاو به یاریدهدهری ئامرازی په یوهندی(له).

هه رچهنده مه رج نییه پیکهاتهی ده برپینه پارادۆکسیهکان له سه ر بنه مای دوو چه مکی یا دو وشه ی دژیه کی و پیچه وانیه یی بن. به لام له شیوه ی لیکدراوی؛ ئامرازه کان ڤۆلیکی گرنه ده گپرن له جیگیرکردنی چه مکه دژ و پیچه وانیه یی هکان، له ته واوکردنی واتای پیکهاته و ده برپینه پارادۆکسیهکان مه به سته ی دوو چه مکه دژه کان ڤوون و دیارتر ده کات. پارادۆکس به شیوه ی:-

ب-پارادۆکس به شیوه ی ڤسته.

ج-پارادۆکس به شیوه ی دوو ڤسته یی.

به ئاماژه دان به چه ند نمونه یه کی شیعریی و شیکردنه وه ی لاته وه ره کان وه ک له خواره وه دا هاتوه :-

أ- ده برپینی پارادۆکس به شیوه ی لیکدراو(ڤۆنان، ته رکیب):**۱-پارادۆکس به شیوه ی ئاوه لئاو(سیفته) و وه سفرکراو(مهوسوف):**

لیزه دا ده برپینی پارادۆکسیی به هاونشینی و کۆکردنه وه ی دوو وشه به شیوه ی لیکدراوی ئاوه لئاو(سیفته) و وه سفرکراو(مهوسوف)یا به پیچه وانیه وه دروست ده بیته به بی بوونی هیچ ئامرازیک.

د-ل ڤر خه م و خه یالات ده م به زیکر و مونا جات

زه حمه ت به ڤۆژی تاریک خۆش بی وه قته و سه عامتم (وه فایی، ۱۳۴: ۱۳۸۷)

ڤۆژی تاریک و تاریک بوونی ڤۆژ؛ لیزه دا بۆ نا ره حه تی و دلته نگی شاعیر ده گه ریته وه، هه رچهنده ڤۆژه، به لام له لای ئه و وه کو شه و تاریکه ده برپینیکی پارادۆکسییه، به لیکدان و کۆکردنه وه ی مهوسوفی ڤۆژ و سیفته ی تاریک دروست بووه.

-عیللهت چیبیه بۆ من که چه کیمیکی نه زانه؟

جیی نه شتهری وی ئاگری بهردا دل و سووتام (وهفایی، ۱۳۸۷: ۱۲۰)

ئهمه چ دهردیکه که چه کیم لئی ئاگادارنیه و نازانیت. له کوندا وا باوبوو که چه کیم زانا و دانا بووه له تیمارکردنی نه خووشی هه موو نه خووشیک له بری پزیشک، هوکارچییه که بۆ من ئه و چه کیمیکی نه زانه، جیگی خه نهجهری ئاگری بهردا له دل و سووتام.

-جامی مهی و خه ندهی گول و بارانی به هاری

زین هرسه توان گشت من پیر جوانت (وهفایی، ۱۳۸۷: ۹۹)

به هوئی ئه م سینییه وه خه ندهی گول و بارانی به هاران و جامی مهی، منیکی پیر گه نجم، واتا هاوکات که پیرم، گه نجیشم. لیکدراوی (پیریکی گه نج) واتای پارادوکسی هه لده گریت.

-خۆزگه م به وهی سه وداویه سه رخووشی شین و شاییه

پیرو شیخ وهفاییه ساکن سالیک له هه ر وه ته ن (وهفایی، ۱۳۸۷: ۱۸۰)

مروّف له پرووی له شه وه ساکینه به لام له پرووی پوه وه ره وانه؛ واتا ساکین بوون له جیهانی عیرفانیدا بوونی نیه، به لام به هاوونشین بوونی ساکین له گه ل سالیک یا به پیچه وانه وه سالیک ساکین، ده ربهرین و وینه یه کی پارادوکسی وه رده گریت.

۲- ده برینی پارادوکس به هاوونشین دوو ناو به یاریده ده ری ئامرازی نه ریئی (بی):

هه ندیکجار ده ربهرینه پارادوکسییه کان به یاریده ده ری ئامرازی (بی) دروست ده بیته، ئه و ئامرازه رولیکی گرنگ ده گیریت له پیکه اتنی وینه و ده ربهرینه پارادوکسییه کان، له شیوه دا دوو کومه له له خۆده گریت، یه که میان له نیوان دوو وشه ی وه ک یه ک له شیوه دا ئامرازی نه ریئی (بی) ده که ویته نیوانیان، دوو میان دوو وشه ی جیاواز له شیوه.

۱-۲- دوو ناوی لیکچوو:

-هه ر گولی رهنگیکی بۆنی رهنگ و بۆی دولبه ر ده دا

رهنگی بی رهنگی ته ماشا که ن، به چاوی ئیعتیار (وهفایی، ۱۳۸۷: ۱۱۲)

هه ر گولیک رهنگ و بۆنی له یار (خودا) هه یه، به چاوی عیبه ره ته وه ته ماشای ئه م هه موو رهنگه له بی رهنگی (پایه داری) بکه ن، له هه مان کات که رهنگینه، سه یری بی رهنگیه که ی بکه ن به چاوی ئیعتیار.

-باعیس به جودایی له به هاری گۆلی رووته

بئ پهنگینی پهنگم که وهکوو پهنگی خهزانه (وهفایی، ۱۳۸۷: ۲۲۸)

له بهر رووی به هاری رووخساری توپه، پهنگم بئ پهنگه وهکو پاییز وایه.

-عکس این محمل چنان از رنگ بی رنگ آمده

صدبهاراست این دیار اکنون به چشم هوشیار (وهفایی، ۱۳۸۷: ۲۸۲)

پهنگ و بریسکانه وهی ئەم که ژاوهیه له یهک پهنگییدا بئ هاوتایه، ئەوهنده جوان و سادهیه که مرۆف به چاوی هوشیار سهیری بکات، چهندهها پهنگ و جوانی به هاری ههیه.

-قامهتی تو که گۆل و بهی بهری بئ، بئ بهری بئ

بوچ ئەلین ئیدی سنه و بهر بهری بئ بهریه؟ (وهفایی، ۱۳۸۷: ۲۵۲)

بالا و قامهتی یار که گۆل و میوهی بئ بهرکهکی بیت، ئەهی بوچی ئەلین سنه و بهر بهرهمی نییه؟ ئەم دیره سه رهرای بوونی پارادۆکسیکی جوانی واتایی که پیکهاتوو له (بهری+بئ+بهری)، هونهری لیکچوونیش له خو دهگریت.

۲-۲- دوو ناوی جیاواز له شیوه:

دهربهرینه پارادۆکسییهکان که به هوی ئامرازی نه ریکردن (بئ) دروست ده بیت، مه رج نیه له سه ره بنه مای دوو ناوی لیکچووبیت، دهگریت جیاوازی له شیوهی ناوهکانیش هه بیت وهکو ئەم نمونه شیعیریانهی خواره وه.

-سهیری ئافاق و ئەنفوسی، بهحسی له سه فحهی دل نویسی

گا به تحایی گا قودووسی، په هره و بئ پئ، خووش خوو بئ نهن (وهفایی، ۱۳۸۷: ۱۸۰)

گه پان به جیهان دا به دواي نیشانهکانی خودا له سه فحهی دلیدا نویسی، خه لکی هه ر شاریک بیت به تحایی یا قودووسی بیت، پئیواری پئی ئەشقی خوا، به بئ پئ و به بئ جیسم ئەو پئیگهیه ده برئ؛ چونکه ته ریه تهی عیشقی خوا ده بئ به رووح و دل بیت نهک به جهسته، بو ته و او کردنی مه قامهکانی عیرفانی.

-سووتا دهروونم سه ره به سه ره، خوینین دلّه جان و جگه ره

جسمیکه بئ ئیسم و ئەسه ره، هذا طریق العاشقین (وهفایی، ۱۳۸۷: ۱۸۲)

دهروونم هه‌موو سووتاوو دڵ و گیان و جگه‌رم خوینینه، به پرووکه‌ش گیان و جیسمم به‌لام به بی ئه‌سه‌ر و شوینه‌وارم نییه، ئه‌وه‌یه ریگای عاشقان.

-زه‌مانی قیبه‌م ئه‌برۆته، ده‌می زوونار گیسووته

به ده‌ردی بی ده‌وا ماوم له‌گه‌ل کوفر و موسلمان (وه‌فایی، ۲۹۹: ۱۳۸۷)

هه‌ندی‌کجار قیبه‌م ئه‌برۆته و هه‌ندی‌کجاریش زوونار گیسووته، به ده‌ستی برۆ و زووناره‌وه، عه‌جایب دامام و به ده‌ردی بی ده‌وا ماوم له‌گه‌ل برۆی موسلمان و ره‌شی کوفری زووناری گیسووته‌وه، به کۆکردنه‌وه‌ی دژه‌کان و لیکچوواندنی برۆ به قیبه‌ و زوونار به گیسوو کوفر و موسلمان ده‌برین و وینه‌یه‌کی پارادۆکسی له‌ دیره‌ شیعره‌که به ده‌سته‌وه‌ده‌دات.

-دوو چاوی مه‌سته بی باده، مه‌لایک روو، په‌ری زاده

په‌ری دێوانه‌یی کردووم، مه‌لایک ده‌ستی لێداوم (وه‌فایی، ۱۴۵: ۱۳۸۷)

چاوی یار به بی شه‌راب مه‌سته، فریشته ئاسایه وه‌ک بلی له فریشته بووه، بۆیه من شیته یار بوومه. له نه‌ریتی ژیان و لۆژیکیدا مه‌ست بوون به بی باده و شه‌راب پروونادات، بۆیه پیوستی مه‌ست بوون خواردنه‌وه‌ی باده‌یه، ئامرازی نه‌ریتی (بی)، پۆلی له گونجاندنی نیوانی دوو وشه سه‌ره‌کیه‌که (مه‌ست و باده) هه‌یه سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی دژی یه‌کتی نین، ده‌برینیکی پارادۆکسی دروستکردووه.

۳-ده‌برینی پارادۆکس به هاونشین و لیکدراوی دوو ئاوه‌لناو یا دوو ناو یا دوو فه‌رمانی دژ به‌یه‌ک به یاریده‌ده‌ری

ئامرازی نه‌ریتی (نه) و (نا):

(نه) ئامرازیکی نه‌رینییه ده‌که‌وێته نیوان دوو وشه، دوو ناو، یا دوو فه‌رمان، یا دوو ئاوه‌لناوی دژ به‌یه‌ک، به هاونشین به‌سه‌ریه‌که‌وه له پال یه‌کتی دین، سه‌ره‌پای دژیه‌ک بوون. تیکرا له واتادا ده‌برینیکی پارادۆکسی پیکدیت و دوو وشه دژیه‌که‌که به باریکی نه‌رینی به‌یه‌که‌وه په‌تده‌کاته‌وه، وه‌کو له خواره‌وه‌دا به نمونه‌ی شیعری روونکراوه‌ته‌وه.

۳-۱-دوو ئاوه‌لناوی دژ به‌یه‌ک به یاریده‌ده‌ری ئامرازی نه‌ریتی (نه):

-به ده‌ردی موبته‌لا بووم جاهیل و دانا که حیران

مه‌گه‌ر چاوی نه‌خۆشی تۆم نه‌ مخمورم نه‌ هۆشیارم (وه‌فایی، ۱۳۴: ۱۳۸۷)

دهردیكم گرتووہ زانا و جاھیل لی تیناگن و سەرگەردانن، وەك بلی چاوی بیماری تۆم نە مەستم و نە ھۆشیارم بە دوو ئاوەلناو دژ بەیەك بە یاریدە ئامرازى نەرینى (نە) تیکرا واتایەکی پارادۆکسی بە دەستەوہ دەدات، چونکە لەیەك ئان و سائدا ئاماژەیکردووہ کە لە باریک دایە نە مەستم نە ھۆشیارە.

۲-۲- دوو ناوی دژ بەیەك بە یاریدەدەری ئامرازى نەرینى (نە):

- ماچی دەمی خەندەمی دەمەکەمی سیرپى بەیان کرد

ئەو جەوھەرە وافەردە نە مەوجودە نە مەعدووم (وہفایی، ۱۳۸۷: ۱۵۰)

سەرەپای دژیک بوونی مەوجود و مەعدووم، دیرەکە تیکرا دەتوانیت واتای پارادۆکسیەکە لەخۆ بگریت، بە ماچی دەمی و خەندەکەمی رازەکە دەرکەوت کە دەمی ھەیە، چونکە دەمی یار ئەوہندە بچووک بوودیارنەبوو کە دەمی ھەیە و کەنییە.

- لە سیرپى حیکمەتی زارت کە نوقتەمی جەدەولی روخە

عەجەب ماوم! چ نیکتیکە نە مە و جودە نە مەعدوومە؟ (وہفایی، ۱۳۸۷: ۲۲۴)

من لەو بچووکییە دەمت ناگەم کە وەکو نوقتەمی نووسراوی روخە، سەرمسورماوہ نە دیارە نە ئەوہیە کە بلی نییە. دەربرینیکی لیکدراوییە بە نەریکردن، کە ھەر دوو ناوہ دژەکە بە یاریدەدەری ئامرازى نەریکردن رەتکراوہتەوہ.

۳-۳- دوو ناوی لیکچوو بە یاریدەدەری ئامرازى نەرینى (نا):

وہسف و پیاھەلدان بە بوون و زاتی خوداوەند، وەسفیکە تاییەتتر و جیاوازتر لە ھەموو وەسفیک؛ چ لەئایین دا و چ لە لۆژیک دا، جگە لە وەسفی خوداوەند نە گونجاوہ بو وەسف و ستایشی ھەر ئافریندراوی تر، لە شیعری موناجات بە گشتی کۆکردنەوہی دوو وشەمی دژ و جیاوازی وەکو اول و اخر، ظاہیر و باطن... ھتد لە پال وەسف، ناویکی تاییەتی خوداوەندە پەیوەستدارکردنی بە ھەر شت، یا مەخلوقیکی تر مەحالە، لیرەدا لە وەسفی خوداوەند بە کۆکردنەوہی دوو ناوی لیکچوو پارادۆکس دروست بووہ وەکو ئومیدی نا ئومیدان لەم نمونە شیعراوەی خواروہ دەردەکەویت.

- ھرچە می خواھم تو می دانی بە حسن خاتمت

ای امید نا امیدان، این امید من برآر (وہفایی، ۱۳۸۷: ۲۸۵)

هه‌رچه‌نده هه‌رچه‌ک که من ئاره‌زووی ده‌که‌م تو سهرته‌نجام ده‌یزانی ئه‌ی ئومیدی نا ئومیدان، ئه‌و ئومیدی من به‌جییه‌ینه.

–ای امید نا امیدان، ای پناه بی‌کسان

نا امید و بی‌کسم دست من و دامان تو (وهفایی، ۱۳۸۷: ۴۰۵)

ئه‌ی ئومیدی نا ئومیدان، ئه‌ی په‌نای بی‌کسان، نا ئومید و بی‌کسم ده‌ستی من و دامینی تو.

۳-۴- دوو شه‌رمانی دژ به‌یه‌ک به‌ یاری‌ده‌ده‌ری ئامرازی نه‌رینی (نه):

–نمی دانم چه سازم تاب‌سوزم

کزین بودونبود 1 خود بدر بام (وهفایی، ۱۳۸۷: ۳۹۱)

نازانم چی بکه‌م تا بسوتیم، که له‌م بوون و نه‌بوونه‌ی خۆم پزگام بیت، سهره‌پای دژیه‌ک بوون واتاییکی پارادۆکسی له‌خۆده‌گریت که له‌یه‌ک کات بوون و نه‌بوونی عاشقه.

۴- ده‌برینی پارادۆکس به‌ هاوشینی دوو ناو به‌ یاری‌ده‌ده‌ری ئامرازی لیک‌ده‌ری تاک (به‌لام):

ئه‌م ئامرازه‌ جوړیکه‌ له‌ ئامرازی به‌ستنه‌وه‌ له‌ پووی شیوه‌ و شوینی ده‌رکه‌وتنیانه‌وه‌ ده‌که‌ونه‌ ناوه‌پراست یا سه‌ره‌تا و ناوه‌پراستی پرسته‌کانه‌وه‌ یا وشه‌کان، هه‌ر دوو لای پرسته‌کان یا وشه‌کان یه‌کسان راده‌گرن، به‌لام سه‌ر به‌هیچ لایه‌کی پرسته‌ و وشه‌کان نین (شوانی، ۲۰۱۴: ۸۶).

–له‌ دوو زولف و سه‌ری کولمانی عه‌جه‌ب ماوم ئه‌من

راسته‌ ئه‌و نووره‌ به‌لام نوور نییه‌ دوو سایه‌ له‌ پوو (وهفایی، ۱۳۸۷: ۱۹۱)

سه‌رمسوورپماوه‌ زولفه‌کانی یار له‌سه‌ر پوو‌خساری وه‌کو سییه‌رن له‌سه‌ر پوو‌خساری نوورینی، نوور سه‌یره‌ سییه‌ری هه‌بی، دوو سییه‌ر له‌یه‌ک پوو. ده‌کریت ئه‌نجامی ده‌ربرینه‌ پارادۆکسییه‌که‌ ببیته‌ (نووری بی‌ نوور).

¹ وشه‌یه‌کی فارسیه‌ به‌ واتای بوون و نه‌بوون دوو وشه‌ی دژ و پینچه‌وانه‌ی یه‌کن، هه‌ردوکیان یه‌ک ره‌گیان له‌ فه‌ره‌نگ هه‌یه، به‌لام دووه‌میان نه‌ریی یه‌که‌مه.

ه-دهبرینی پارادۆکس به هاونشین و لیکدراوی دوو ئاوه ئاوه یا دوو ناو یا دوو فهرمانی دژ بهیهک به یاریدهدهری ئامرازی پهیوهندی(و):

ئامرازی پهیوهندی(بهستن) ئامرازیکه بهشینی ئاخاوتن پیکدههینیت، ئهرکی بهستانهوهی نیوان وشه و وشه یا مؤرفیم و وشه له ههر دوو ئاستی وشهسازی یا رستهسازی ههیه واتا ناو و ناو، ناو و پاناو یا مؤرفیمی بهند و وشهیهک دههستیت بهیهکهوه یهکهیهکی تر له وشه یا گری و رسته پیکدههینیت(شوانی، ۲۰۱۴: ۸۴). لیره دا مه بهست له بهستانهوه گریدان و هاونشین و وشه دژ و پیچهوانه کانه، بۆ پیکهیتانی دهبرین و وینهیهکی پارادۆکسی.

ه-۱-هاونشین دوو ناوی دژ بهیهک به یاریدهدهری ئامرازی پهیوهندی(و):

-غایب و حازری هه ره له حزه دهلیی چاوی منی

رهوشه نی مهردومی، یا عهینی سهوادی بهصهری؟ (وهفایی، ۲۸۷: ۱۳۸۷)

هه مووکات حازری، کهچی کهس نازانیت له کوئی؟ وهکو چاوی منی، به یاریدهدهری دوو ناوی پیچهوانه و دژ وهکو غایب و حازر پارادۆکسیکی لیکدراوی زمانی لی دروست بووه، سه ره پای دژیهک بوون له نیوه دیری دووهما به شیوهی لیکچوون هه م رۆشنایی چاو و هه م رهشییهکهی کۆکردۆتهوه و لیکچوواندوه به چاو، سه ره پای بوونی دهبرینیکی پارادۆکسی، له هه مانکادا هونه ری جوانکاری واتایی (تجاهل العارف) ی ههیه ئه مهش نیشانهی لیها توویی و شاره زایی شاعیر نیشاندادهات به یارییهکی زمانی رهوانبیژی چه ند هونه ریک له دیره شیعریکا کۆ دهکاتهوه.

-عوزار و زولفی تو بی شک شهو و رۆژ پیکهوهن، ئه ماما

شهو و رۆژ پیکهوهن؟ لهو وهجهه من حهیران و دامام (وهفایی، ۱۴۶: ۱۳۸۷)

پروخسارت وهکو رۆژه زولفت وهکو شهوه پیکهوهن، دهکریت شهو و رۆژ پیکهوهن؟ بۆیه من له م پرووهوه سه رگهردان و دامام. وهکو ئاشکرایه شهو و رۆژ دوو ناوی دژ و پیچهوانه ی یهکترین له فه رهنگدا وشه ی سه ره به خۆن. به م جۆره دژیهکی فه رهنگی له ناو دروست بووه به لام کۆکردنهوه و پیکهوه بوونی شهو و رۆژ و په یوه ستدارکردنی به عوزار و زولفی یار، دهبرینیکی پارادۆکسی لی دروست بووه.

-په یوهسته غه ریقی ئه سه ری ئاتهش و ئابم

بۆ ئابی روخت سینه مه وهک مه جمه ری پشکو (وهفایی، ۱۹۷: ۱۳۸۷)

من بهردهوام نوڤمبووی نیو ئاو و ئاگرم، سینهم بۆ ئاوی پوخساری تو؛ وهک پشکۆی نیو ئاگردانی لی هاتوو و اتا پرووی تو سینهی پیویسته، که ئەم دووانه‌ی (ئاو و ئاگر) ی به‌یه‌که‌وه هه‌بیت. کۆکردنه‌وه‌ی دوو ناوی دژ به‌یه‌کی ئاو و ئاگر له‌یه‌ک کات و شوین دا، پارادۆکسیک له واتای دیره‌که به‌دهسته‌وه ده‌دات.

-بس که از دل موج خون افشاندم

درمیان آب و آتش مانده‌ام (وهفایی، ۱۳۸۷: ۴۴۲)

ئوه‌نده له دله‌وه شه‌پۆلی خوینم هه‌ل‌شوتوو، له نیوانی ئاو و ئاگر زیندانیکراوم. مانه‌وه له نیوان ئاو و ئاگر کۆکردنه‌وه‌یان له یه‌ک شوین دا، ده‌برینیکی پارادۆکسیی ده‌گه‌یه‌نیت.

-آمیخته ی به آب و آتش

وین معجز از آن نگار داری (وهفایی، ۱۳۸۷: ۴۲۶)

ئاویته‌بووی ئاو و ئاگری، ئەو سستی و بی تواناییه له معشوقه‌وه‌یه. به دوو ناوی دژ به یه‌کی ئاو و ئاگر هاوکات ئاویته بوونیان به‌یه‌که‌وه، مه‌به‌ست و ده‌برینیکی پارادۆکسیی ده‌گه‌یه‌نیت.

۲-۵- هاونشینى دوو فرمانى دژ به‌یه‌ک به یاریده‌دهرى ئامرازى په‌یوه‌ندى (و):

-هه‌رچاوه نوایم که کوتت دیم و نه‌هاتی

یاره‌ب مه‌ده‌دی! سالیکی ری هات و نه‌هاتم (وهفایی، ۱۳۸۷: ۱۳۱)

من هه‌میشه چاوه‌پوانت بووم که کوتت دیم و که‌چی نه‌هاتی؛ وه‌کو سالیکی (ده‌رویش) هه‌ر به‌ته‌مای هات و نه‌هاتم (من ریواری ریگای به‌خت و چاره‌نووسم) یاره‌ب یارمه‌تیم ده‌. فرمانی هات و نه‌هات به واتای به‌خت و چاره‌نووس دیت، که به ریگا تیکه‌ل بووه هه‌م هاتییه و هه‌م نه‌هاتییه.

۳-۵- هاونشینى دوو ئاوه‌ئاو دژ به‌یه‌ک به یاریده‌دهرى ئامرازى په‌یوه‌ندى (و):

جگه له فرمان و ناو، هه‌ندی‌کجار دوو سیفه‌تیش به هاونشین بوون ده‌رده‌که‌ون و ده‌برینیکی پارادۆکسیی دروست ده‌که‌ن.

-ئاشکار و دیار و مه‌خفی، دوورنییه، نه‌زیکه، جیرانه

غه‌ره‌زم چونکه په‌نه‌انه وه‌ره‌زم له‌و جیسم و جانه (وهفایی، ۱۳۸۷: ۱۲۳)

گه‌رچی له یار نزیکم که روحمه، ئاشکار و دیاره به‌لام نایبینم مه‌خفی و په‌نهانه، دووریش نیه ه‌اوسیییه، نیه‌تم چونکه شاراو‌هیه، له جسم و گیانی خۆم بیزارم.

٦-ده‌برینی پارادۆکس به‌ هاوشینی و لیک‌دراوی دوو ناوی دژ به‌یه‌ک به‌ یاریده‌ده‌ری ئامرازی (لا) ی نه‌رینی:

ئامرازی (لا) ئامرازیکی نه‌رینییه ده‌که‌و‌یتته نیوانی دوو ناو ده‌برینیکی پارادۆکسی پینکه‌هینیت.

٦-١-هاوشینی دوو ناو به‌ یاریده‌ده‌ری ئامرازی (لا) ی نه‌رینی:

-تابی گیسووت وه‌قتی خه‌نده تابشی رووت بوو، وتم

نه‌رده‌بانی عه‌رشه پایه‌ی لامه‌کان مایه‌ی حوزوور (وه‌فایی، ١١٣:١٣٨٧)

له‌ کاتی پینکه‌نیدا پینچی زولفه‌کانت رووی توی به‌ ده‌رخست، وتم بۆچوونه عه‌رشی ئه‌علا و حضور ی پینو‌یستم به‌ زولفی تویه که وه‌کو نه‌رده‌بانه، له‌ رووی واتای عیرفان و فه‌لسه‌فه‌وه، مه‌به‌ست له‌ پایه‌ی لامه‌کان به‌سه‌ر یه‌که‌وه عه‌رشی ئه‌علایه، ئه‌گه‌ر به‌ جو‌ره ده‌برینیکی تر له‌ لامه‌کان بر‌وانین هه‌رچه‌نده (لا) یه به‌لام له‌ویدا نووری خودا هه‌یه، له‌ لایه‌ک لامه‌کانه و له‌لایه‌کی تر نووری خودای تیدایه، ریک نه‌هاتنه‌وه‌یه‌ک له‌ مه‌به‌سته‌که به‌ ده‌ست ده‌دات که‌واته ده‌برینه‌که ده‌توانریت ناوی پارادۆکسی ئایینی و عیرفانی لئ بنریت، که لیره به‌ لیکدانی دوو ناو پایه‌+لامه‌کان به‌ یاریده‌ی ئامرازی (لا) ی نه‌رینی دروست بووه.

-برۆت تیگ نا، ده‌مت ویک نا، له‌ ده‌ریای لوتفی تو دووره

له‌ قوربی قابه‌ قه‌وسه‌ین و مه‌قامی لامه‌کانت بم؟ (وه‌فایی، ١٢٨:١٣٨٧)

لیم تو‌ره‌بووی و قسه‌ت نه‌کرد، برۆت تیگنا و ده‌مت ویکنا، له‌ نزیک ی قابه‌ قه‌وسه‌ین و له‌ مه‌قامی لامه‌کانی خۆت (پینگی به‌رزی خۆت) دوورت خسته‌وه و بئ به‌شت کردم له‌ کاتیگدا لیت نزیک بووم، که ئه‌مه له‌ ده‌ریای لوتف و که‌ره‌می تو به‌ دووره به‌ هه‌مان شیوه‌ی سه‌ره‌وه به‌ لیکدانی دوو ناو مه‌قام+مه‌کان به‌ یاریده‌ی ئامرازی (لا) دروست بووه.

٧-ده‌برینی پارادۆکس به‌ هاوشینی و لیک‌دراوی دوو ناو یا دوو ناوه‌ئناوی دژ به‌یه‌ک به‌ یاریده‌ده‌ری ئامرازی

په‌یوه‌ندی (له):

٧-١-هاوشینی دوو ناوی دژ به‌یه‌ک به‌ یاریده‌ده‌ری ئامرازی په‌یوه‌ندی (له):

-ئاسمان پیربوو له‌ داغی خه‌تی رووی تو شه‌و له‌ پوژ

صهه چرای هه لکرد و نه یبۆوه سه وداى یهک ره قهه م (وهفایى، ۱۳۸۷: ۱۶۲)

ئاسمان پیر بوو له داخى رووى تو، که زولفه کانت به سه ر رووتدا هاتوته خواره وه وهکو شهو له ناو پۆژدا بیت وایه، به صهه چرا و پۆشنایى ئه ستیره کان که هه لیکرد، هه ر سه ودا و جوانى توى نه بوو.

۷-۲-هاونشینى دوو ئاوه ئناوى دژ به یهک به یاریده ده رى ئامرازى په یوه ندى (له):

-عه جه ب ماوم به چاوت وا به بيمارى دل ئازاره

چ کافر ميلله ته ياره ب ! له مه ستيدا هوشيارى (وهفایى، ۱۳۸۷: ۲۸۲)

سه رم له چاوت سوو پماوه چ ميلله تىكى كفرن، سه رخوش و بيمارىشه كه چى هوشياريشه؛ تيرى نيگا له دلى من ده دات و دلم دينيته ژان. (ره شكينه ي چاوت هاوكات مه ستیشه و هوشياريشه).

ب- پارادۆكس به شيوه ي رسته ي:

ده ربړينه پارادۆكسيه كان؛ مه رج نييه ته نها له نيوان دوو وشه ي دژ به يهك به شيوه ي ليكراو يا هاونشينى بن به سه ريه كه وه يا به ياريده ده رى جوړه كانى ئامراز، ده ربړينيكي ليكراوى پارادۆكسيى دروست بن؛ به لكو له شيوه ي رسته يه كيش به ده رده كه ون، هه نديكجار نيوه ديړيك واتاى رسته يه كى ته واو به ده سته وه ده دات، ئه و كات ده چيته چوارچيوه ي نه گونجان و ريك نه هاتنه وه له گه ل لوژيك و واقيعى پۆژانه ي ژيانى ئاسايى، ده بيته پارادۆكسيى لوژيكي و واتايى له شيوه ي رسته يه ك ده رده كه ون هه نديكجار به شيكردنه وه و پوچوون به واتا و مه به ستي قولى شيعيرى رسته كه، واتاى پارادۆكسيه كه به ده ست ديته كه جياوازه له گه ل ده ربړينيكي ئاسايى، وهكو ئه م نموونانه ي خواره وه.

-دهنگى بى رهنكى سه داي هات رهنك و دهنگم پى نه ما

باغى رووح ئه فزا ده پشكووتن له پووشى وشك و زور (وهفایى، ۱۳۸۷: ۱۱۴)

له م نيوه ديړه ي سه ره وه دا ئه وه ي له رووى واقيع و لوژيكه وه ناگونجيت، پشكووتنى باغى رووح ئه فزا به له پووشى وشك.

-له بهر چاوت كه رهمزى نيكته بازى مه كته بى حوسنه

وهها مه ستم له رهنكى حه رفى مه عنا له وحى شو راوم (وهفایى، ۱۳۸۷: ۱۴۵)

له م نيوه ديهدا پارادوكس له زه مينه ي ليكچووندا ده گريته خو ي وه فايي بو زياده رو يي (مبالغه) له حالي مه سته بووندا خو ي به نه بوون داده نييت، وه كو ئه وه ي حه رفي مه عنا كه (به چاوي سه ر نابيينر ييت) له له وح بشو ريته وه، كه مه عنا قابيلي شوشتن نيه، و اتا وه كو حه رفي مه عنا وام له وح يكي شو راوم.

-له ده ست ئه و شوخه وا زولفان به ناز ديئي و ده با، هاوار!

وه فايي روژي لي كردوومه شهو، عومري به باداوم (وه فايي، ۱۴۵: ۱۳۸۷)

روخساري يار بووه هو ي كه روژ بيته شهو، به هو ي زولفه كاني يار كه به سه ر روويدا ها توته خواره وه، له كاتيكا سروشتي ها تني شهو و روژ له كات و ساتي خو ي نه ييت روونادات و گو رانكاري به سه ر نايه ت.

-سه به بي زولفي شيو او ه حوسني روو مه ده دي پي داوه

من كه وا روژم بوته شهو كه به روژي ره ش داماوم (وه فايي، ۱۴۸: ۱۳۸۷)

من به هو ي شيو او ي زولفي يار روژم لي بوته شهو، كه به م روژه ره شه داماو و سه ر گه ردام.

-ژياني عومره كه م بي تو زيانه

گولستان بو م به خارستانه ئيمرو (وه فايي، ۱۹۸: ۱۳۸۷)

وه كو ئاشكرايه گولستان و خارستان، دوو وشه ي دژ و پيچه وانه ي يه كترن، كه به هو يه وه پارادوكسيكي لوژيكي و واتايي به ده سته وه ده دات، كه به ره مه ي بير و خه يالي شاعيرانه يه.

-زولف و خالي تو كه وا شادبوون به تو عه يبي نيه

ئه مرو هه رچي روو ره شه بالانشين و مه حه ره مه (وه فايي، ۲۲۶: ۱۳۸۷)

زولف و خالت كه ره شن شادن به تو، له م روژ گاره دا هه ركه س تاوانبار و روو ره شه حاكم و بالانشينه.

-موده تيك بوو نوري چاو م چوو بوو روژم ببوو شهو

رووي دره خشاني له به ر زولفي په ري شان وانه بوو (وه فايي، ۱۸۵: ۱۳۸۷)

ماوه يه ك بوو رو شنايي چاووم رو شتبوو (ياره كه م رو شتبوو) روژم لي ببوو شهو، رووي يار له به ر په ري شان ي و ره شي زولفه كاني تاريك ببوو وا گه ش نه بوو.

- دەستم بگریی تۆ که به جامیکی سه‌بووخی

به‌و چاوه، ئەگەر پادشاهی شامه، گه‌دامه (وفایی، ۱۳۸۷: ۲۲۲)

له‌م نیوه دێره‌ی سه‌ره‌وه‌دا ئەگەر: - ئامرازیکی مه‌رجییه‌ بۆ پوودانی کاروکرده‌وه‌یه‌ک که زیاتر له‌ رسته‌یه‌کی مه‌رجیدا هه‌یه، وه‌لامی مه‌رجیش له‌خۆده‌گریت، له‌ شیعردا به‌هه‌مان شیوه‌ زیاتر شیبکریته‌وه‌ ده‌گۆردریت بۆ ئەگەر چی پادشاهی شامیش بم ئەمما له‌ راستیدا گه‌دامه، به‌ دوو وشه‌ی دژیه‌کی پادشاه و گه‌دا، به‌ یاریده‌ده‌ری ئامرازی مه‌رجی (ئەگەر) ریک نه‌هاتنه‌وه‌یه‌ک له‌ شیوه‌ی رسته‌یه‌کی مه‌رجی دروست بووه.

- به‌س عومری من به‌باده، رووت بینه‌ زولفت لاده

دل بۆیه ناموراده، به‌و شه‌وه‌ رۆژ گیراوه (وفایی، ۱۳۸۷: ۲۴۲)

ته‌مه‌نی من به‌ با مه‌ده، رووت بینه‌ که وه‌کو رۆژه، زولفت که وه‌کو شه‌وه، ئەمانه‌ لاده، دل بۆیه به‌ موراد نه‌گه‌یشت، چونکه به‌ شه‌و رۆژ گیراوه زولفت که به‌سه‌ر رووتدا هاتۆته‌ خواره‌وه‌ هۆکار بووه.

- هاته‌ سه‌ر خه‌نده‌ که من سولتانی حوسن و دولبه‌رم

غایه‌تی سوورته‌ نومای رۆژی جه‌مالی من شه‌وه (وفایی، ۱۳۸۷: ۲۴۷)

یار که‌وته‌ پیکه‌نین که من سولتانی جوانی و دل رفینیم ئەوپه‌ری شیوه‌ی جوانی من، رووه‌کانمه‌ که وه‌کو رۆژه و زولفه‌کانمه‌ که وه‌کو شه‌و به‌سه‌ر روومدا هاتۆته‌ خواره‌وه‌. کۆکردنه‌وه‌ی دوو وشه‌ی دژیه‌کی رۆژ و شه‌و په‌یوه‌ستدارکردنی به‌ یار، گۆرانی رۆژی رووناک به‌ شه‌و پارادۆکسیکی لۆژیکی و واتایی له‌ فۆرمی رسته‌یه‌کدا به‌ ده‌ست ده‌دات.

- فه‌نایی پر به‌قا بوو ده‌می له‌ پیکه‌نین دا

سه‌د ئافه‌تی له‌ دین دا، شیرین ته‌شی ده‌رپرسی (وفایی، ۱۳۸۷: ۲۹۲)

کاتیک یار ده‌می له‌ پیده‌که‌نین ده‌دا فه‌نای ده‌می بچووی پرپوو له‌ به‌قا، سه‌د ئافه‌ت و زهره‌ری هه‌بوو بۆ دین، جوړیکه‌ له‌ پارادۆکسی عیرفانی به‌ هۆی بوونی دوو مه‌قامی عیرفانی فه‌نا و به‌قا، که پێچه‌وانه‌ی یه‌کتیرین به‌لام فه‌نابوونیک که پرپیت له‌ به‌قا، به‌ تیکرای پارادۆکسیکی واتایی و رسته‌یی به‌ده‌ست ده‌دات.

- نه‌ه‌ری غوباری عه‌تره‌ بوخاری بووخووری رووت

خاکی ته‌پری که وشکه هه‌موو میشکی ئە زه‌په‌ره (وه‌فایی، ۲۱۰: ۱۳۸۷)

خاکی ته‌پری که وشکه وه‌کو موشکی شاری ئە زه‌په‌ر بۆن خو‌شه، هه‌لمی نه‌هری غوباری بۆن خو‌شی خالصه، ته‌پری خاک که وشکه.

-حوسنت به له تیفی قه‌ده شیرینی زارت

قه‌د باغی ئیره‌م داره گولیکه گولی نابی (وه‌فایی، ۲۶۲: ۱۳۸۷)

جوانی و حوسنت به له تیفی و ناسکی و شیرینی قسه‌کردنته، که قه‌د و بالای دره‌ختی باغی ئیره‌م (باغیکی به ناوبانگ و جوان بووه) هه‌رچه‌نده داره گوله‌کانی زۆرن به‌لام گولی تیدا ناپشکویت (داره گولیک که گولی لی نارویت)، لیره‌دا ده‌ربرینیکی پارادۆکسی جوان به ده‌سته‌وه ده‌دات.

-تا به تا له و پۆژه تو زولفت به پروودا خسته‌وه

من له سایه‌ی زولف و رووی تو رۆژی رووناکم شه‌وه (وه‌فایی، ۲۴۹: ۱۳۸۷)

له‌و پۆژه‌وه‌ی که زولفت یه‌که به یه‌که به‌سه‌ر پرووخسارتدا هاتۆته خواره‌وه، به زولفه‌کانت پرووتی داپۆشیوووه پۆژی پرووناکم لی بۆته شه‌و واتا (پۆژیک که شه‌وه) ئاشکرایه که گورانکاری شه‌و و پۆژ له کات و ساتی خو‌ی نه‌بیته پروونادات، به هۆی دوو وشه‌ی دژ یه‌کی پۆژ و شه‌و، واتایه‌کی پارادۆکسی به نیوه دیره‌که ده‌به‌خشیته.

-دابزانن خه‌ت له ده‌وری عاریضی هات و کوتی

(هه‌رچی نه‌یدیوه شه‌و و پۆژ نوور و زولمه‌ت پیکه‌وه) (وه‌فایی، ۲۴۹: ۱۳۸۷)

لیزه‌دا سه‌ره‌پای دژیه‌ک بوونی وشه‌کان، له پرووی لۆژیکه‌وه کۆکردنه‌وه‌ی شه‌و (زولف) و پۆژ (پرووی یار) نور و تاریکی به یه‌که‌وه هاوکات له پرووی یاردا کرداریکی نه‌گونجاوه، خه‌تی پرووخساری هات و گووتی: کئییه نه‌یدیوووه ئەمانه به یه‌که‌وه بیته بیبینه‌ت تا خه‌لکی ئاگاداربن.

ج- پارادۆکسی دوو رسته‌یی:

له پارادۆکسی دوو رسته‌یی، واتای پارادۆکسی له دوو رسته‌ی یا دوو نیوه دیری سه‌ر به‌خۆ به ده‌رده‌که‌ون له شیعی شاعیردا، مه‌رج نییه له نیوانی دوو نیوه دیره‌که‌دا دوو واتای دژ به‌یه‌کتیری بین به‌رامبه‌ر به یه‌کتیر به‌ستن، به‌لکو جۆریک له سه‌ر به‌خۆیی خۆیان هه‌یه؛ له رسته‌یی و دوو رسته‌یی دا، زمانی هونه‌ری زیاتر له دیره‌ شیعییه‌که ره‌نگه‌داته‌وه، چونکه هونه‌ر ناتوانیت راسته‌وخۆ و پروو راست بیته له ده‌ربریندا، به‌لکو هه‌میشه به شیوه‌ی درکه‌یی (کنایه) و ناراسته‌وخۆ کارده‌کات (کامیار، ۲۸۳: ۱۳۷۶) وه‌کو له‌م نمونه شیعییه‌ی خواره‌وه که به شیوه‌ی دوو رسته‌ی سه‌ر به‌خۆ به دیار ده‌که‌ون.

-سه‌رابستان خه‌رابستانه ئیمرو

به هاری عهیشی هه زستانه ئیمرو (وهفایی، ۱۹۷: ۱۳۸۷)

له م دیره دا به دید و بوچوونی شاعیرانهی شاعیر، سه را و بیستان و باخ؛ ئه مرۆ ویرانهیه، به هاری عهیش و خوشی؛ زستانه ئیمرو، که چی له واقع دا رهنگه وانه بیت و جیگا و که شیکی ئاساییه، دهربرینیکه پیچه وانهی لۆژیکه و رهنگدانه وهی بیر و وینهی خه یالی شاعیرانهیه.

ئه ری ئه ی وه سللی گولزارت حه یاتی جاویدانی من

ئه ری ئه ی چاوی بيمارت ته بیبی میهره بانی من (وهفایی، ۱۷۳: ۱۳۸۷)

لیره دا دهربرینیکه پارادۆکسیی ئیجگار جوان و قول هه یه، گول هه رچه نده ته مه نیکی کورتی هه یه، به لام که بیته هوی پیدانی ته مه نیکی پایه دار، پارادۆکسیکی واتایی له دیره که دا به دهسته وه ده دات، به هه مان شیوه پارادۆکسیکی دیکه له نیوه دیره که ی تر هه یه، چاوی بيماری مه عشوق ته بیب و دهرمانی عاشقه.

۲- شیعری وهفایی له رووی هونه ری رهوانیژییه وه:

رهوانیژی له رووی زاروه به واتای پاراوی و رهوانی دیت مه به ست لینی گه یاندنی ئامانج و نییه ته؛ بویه ناکریت بو وشه به کاربه نریت؛ چونکه وشه به ته نهایی پاراو نییه و مه به ستی ته واوی قسه کهر ناگه یه نیت؛ که واته رهوانیژی تایبه ته به قسه کهر و گوفتار (مقدم و اشرف زاده، ۲۵: ۱۳۸۸). زانستیکه له هونه ر و زانیاری پیک هاتوه (گه ردی، ۱۱: ۱۹۷۲) کورتبری بی که م و دریزبری بی زیاده یه (عه بدوللا، ۱۰: ۲۰۱۲).

رهوانیژی سی به ش له خو ده گریت: ۱- رهوانیژی ۲- واتاشناسی ۳- جوانکاری، که ئه ویش دوو جو ری هه یه: ۱- جوانکاری وشه یی.

۲- جوانکاری واتایی.

زور جار دهربرینی شیعری سه ره رای بوونی پارادۆکس پۆششیکی تری هونه ری جوانکاری وشه یی و واتایی له خو ده گریت به شیوه یه کی جوانتر خو ی دهنوینیت وهرگر و خوینهر به ره و لای خو ی راده کیشیت، هه روه ها نمونه یه که ده بیت له هونه ری ئه ده بیی له رووی رهوانیژییه وه؛ شیعری وهفایی له گه ل ساده یی و بی گریندا، یارییه کی رهوانیژی زور له خو ده گریت پرن له هه مه چه شنی هونه ره کانی جوانکاری وشه یی و واتایی. جوانکاری واتایی به زوری بو واتا ده گه رپته وه ئه گه رچی هه ندیک له هونه ره کانی به مانای جوانکردنی دهربرینیش دیت (هه مان: ۱۴)، ئه م دهربرینه هونه رییه (پارادۆکس) له م ته وه ره دا له سه ر بنه مای زانستی رهوانیژییه وه ده خرپته روو، زانستی رهوانیژی بریتیه له کومه لیک ریزمان و یاسا که له م ریگایه وه ده توانریت یه ک واتا به چه ند جو ریکی جیاواز بخرپته روو (مقدم و اشرف زاده، ۸۵: ۱۳۸۸)، واتا تا که واتاینک به ریگای یه ک له

یهک پروونتر و جوانتر پیشکەش دەکریت (عەبدوللا، ۱۱۴: ۲۰۱۱)، پروونبێژی مەیدانیکی پان و بەرینه، قسەکەر و وەرگر یا نووسەر و خوینەری تیا ئەسورپیتەو (گەردی، ۱۸: ۱۹۷۲)، بەم شیوەیە زانستی پروونبێژی: ریگا و شا ریگایە که که بەرەو جیهانی پڕ لە خەیاڵی هونەرماند و کاری هونەری دەمانبات، که هەر لەو زانستەدا باس لە چۆنیەتی گێرانەو و نیشاندانەوێ ئەندێشەیهک بە شیوازی جوړا و جوړ دەکریت (قاسمی، ۲۶۰: ۱۳۸۸).

زانستی پروونبێژی چوار بنه‌رەت یا شیوه و باسی جیاوازی له خۆ دەگریت:-

۱- لیکچوواندن (تشبیه) ۲- خوازه (مجاز) ۳- درکه (کنایه) ۴- خواستن (استعاره).

لێره‌دا تهنه‌ ئه‌و دهربرینه پارادۆکسیانە‌ی که پۆششینیکی هونەری جوانکاری و شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کانی زانستی پروونبێژی له‌خۆده‌گرن، له‌ خواره‌وه به‌ نمونه‌ی شیعریی و شیکردنه‌وه‌وه ده‌یخه‌ینه به‌ر دیدە‌ی خوینە‌ران.

۱-۲- لیکچوواندن (تشبیه):

لیکچوواندن بریتییە له‌ چوواندنێ شتیک به‌ شتیکی دیکه‌وه، له‌ به‌ر هه‌بوونی سیفە‌تیک، یان زیاتر له‌ سیفە‌تیکی هاوبه‌ش له‌ نیوان هەر دوو شتدا، ئەمەش به‌ زیاتر له‌ شیوازیکی پیشکەش دەکرێ، هه‌یانه‌ راسته‌خۆ و بی به‌ کارهینانی ئە‌وزار و پرووی لیکچوون، هه‌شیانه‌ به‌ سوود وەرگرتن له‌ ئە‌وزار و پرووی لیکچوون، جا له‌ هه‌ردووکیان یان له‌ یه‌کیان (عەبدوللا، ۱۱۸: ۲۰۱۱).

-دا بزانی پۆژ و شه‌وه‌ردوو له‌ لایه‌ک دینه‌ دهر

"زلف روی خود عیان کن برفگن بند نقاب" (وه‌فایی، ۹۰: ۱۳۸۷)

لیکچوونی پرووی یار به‌ پۆژ، زولفی یار به‌ شه‌وه، به‌ زیاده‌پۆیی له‌ جوانی یار؛ پۆژ و شه‌وه‌ کۆکراوه‌ته‌وه‌ و په‌یوه‌ستدار کراوه‌ به‌ هه‌لاتنیان له‌ یه‌ک لا.

-له‌ به‌ر چاوت که‌ په‌مزی نیکته‌ بازی مه‌کته‌بی حوسنه

وه‌ها مه‌ستم له‌ په‌نگی حه‌رفی مه‌عنا له‌ وحی شو‌راوم (وه‌فایی، ۱۴۵: ۱۳۸۷)

لیکچوون له‌ زیاده‌پۆیی له‌ مه‌ست بوون خۆی به‌ نه‌بوون داده‌نیت وه‌کو ئە‌وه‌ی حه‌رفی مه‌عنا (که‌ به‌ چاوی سه‌رنا‌بینریت) له‌ له‌وح شو‌راوه‌.

-عوزار و زولفی تو‌بی شک شه‌وه‌ و پۆژ پیکه‌وه‌ن، ئە‌مما

شه‌وه‌ و پۆژ پیکه‌وه‌ن، له‌ وه‌جه‌ه‌ من حه‌یران و دامام (وه‌فایی، ۱۴۶: ۱۳۸۷)

لێکچوونی رووخسار و زولفی یار به رۆژ و شهو، کۆکردنهوه و په یوه ستدارکردنی به رووی یار.

-قه ت واده بی خاکی ده ری تو تاجی سه رم بی؟

ئه و دهوله ته بۆمن نییه ئه ی خاک به سه ری من! (وهفایی، ۱۳۸۷: ۱۷۲)

لێکچوونی خاکی بهر ده رگای یار به تاجی سه ر، بوونی به مه قام و پینگه.

-ئه ری ئه ی وه سلای گولزارت ه یاتی جاویدانی من

ئه ری ئه ی چاوی بيمارت ته بیبی میهره بانی من (وهفایی، ۱۳۸۷: ۱۷۳)

لێکچوونی چاوی بيماری یار، وهکو ته بیبه بۆ عاشق، هه رچه نده چاوی یار بيماره، به لام ته بیبه بۆ عاشق،

لێکچوونی وه سلای گولزار به ه یاتی جاویدان.

-ژیانی عومره که م بی تو زیانه

گولستان بۆم به خارستانه ئیمپرو (وهفایی، ۱۳۸۷: ۱۹۸)

لێکچوونی گولستان به خارستان

-نه هری غوباری عه تره بوخاری بووخووری رووت

خاکی ته ری که وشکه هه موو میشکی ئه ذفه ره (وهفایی، ۱۳۸۷: ۲۱۰)

لێکچوونی خاکی ته ر به ووشکی.

-باعیس به جودایی له به هاری گولی رووته

بی رهنگینی رهنگم که وهکو رهنگی خه زانه (وهفایی، ۱۳۸۷: ۲۲۸)

لێکچوونی رهنگی بی رهنگم که (لێچوو) وهکو رهنگی خه زانی پاییزه (له وچوو) به یاریده ده ری ئه ورازی

لێکچوون (وهکو).

-دهستم بگریی تو که به جامیکی سه بووخی

به رچاوه، ئه گه ر پادشه هی شامه، گه دامه (وهفایی، ۱۳۸۷: ۲۲۲)

ليکچوونی پاشا که وهکو گه دایه.

-بهس عومری من به باده، پرووت بینه زولفت لاده

دل بویه ناموراده، بهو شهوه رۆژ گیراوه (وهفایی، ۱۳۸۷: ۲۴۲)

ئه م دیره شیعره لیکچوونی زولفی یاره به شهو، که بهسه رپووی یاردا هاتوته خوارهوه، رپووی یاریش وهکو رۆژه؛ بووه هۆکاری گیرانی رۆژ به شهو (به هۆی زولفه کانی یار).

-تا به تا لهو رۆژه تو زولفت به رپوودا خستهوه

من له سایه ی زولف و رپووی تو رۆژی رپوناکم شهوه (وهفایی، ۱۳۸۷: ۲۴۹)

لیکچوونی رۆژی رپوناک به شهو.

۲-۲-درکه (کنایه):

درکه ئه وه دهربرینهیه، که له رپوواله تدا واتاییک دهگه یه نیت، له وه دیوی ئه وه واتایهش واتاییکی دیکه درکی پینده کریت، مه بهست واتاکه ی دووه مه، نهک واتا رپوواله تییه یه کسه ره که (عه بدوللا، ۲۰۱۱: ۲۰۴) واتا شار دنه وه ی ئاشکراییه له گوتن و دهربرینه، چونکه قسه که ره له جیگای ئه وه ی ئه ندیشه ی خۆی به ئاشکراییه و یه کجاری له دهربرینیکی گوتندا بگونجینیته و به رۆشنی نیشانی بدات، به هونه ری درکه ده بیچیتته وه (کزازی، ۱۳۷۲: ۱۵۶)، به پینکه اته که ی خۆی به ره وه واتاییکی ترمان ده بات (عه بدوللا، ۲۰۱۳: ۱۹۰). هه ندیکجار دوو چه مکی پیچه وانه له قالبی درکه کۆده کریتته وه پۆششیکی درکه یی وه رده گریته. بۆ نمونه دهربرینی رۆژگارم رهش بوو له شیعری وهفایی به ریزه یه کی به رچاو ده بینریت، به شیوه ی درکه (کنایه) ی سیفته به کارهاتوه به واتای بئ بهخت بووم له گه ل ئه وه ی که پیچه وانه یه ک له نیوان رۆژ و رهشی شه ودا هه یه. وهفایی ئه م دوو چه مکه ی کۆکردوته وه و واتایه کی درکه یی پیداهه، سه ره رای ئه وه ی که دهربرینیکی پارادۆکسییه، ئه مانه ی خواره وه چه ند نمونه یه کن له هونه ری درکه له پۆششیکی پارادۆکسی.

-سه به بی زولفی شیواوه حوسنی روو مه ده دی پئ داوه

من که وا رۆژم بۆته شهو که به رۆژی رهش دامام (وهفایی، ۱۳۸۷: ۱۴۸)

دهربرینی درکاو: رۆژم بۆته شهو واتای درکاوی له بئ بهختی عاشق یا شاعیر.

-هه رچاوه نوایم که کوتت دیم ونه هاتی

یاره ب مه ده دی! سالیکی رپی هات و نه هاتم (وهفایی، ۱۳۸۷: ۱۳۱)

دهربهرینی درکاو: هات و نه هات به واتای درکاو بهخت که به چاره نووسه وه به ستر او ه.

-دل پر خه م و خه یالات دهم به زیکر و مونا جات

زهحمهت به پۆژی تاریک خو ش بئ وهقت و سه عاتم (وهفایی، ۱۳۸۷: ۱۳۴)

دهربهرینی درکاو: پۆژی تاریک واتای درکاو بئ بهختی و ناهه مواری باری عاشق.

-له دهست ئه و شوخه وا زولفان به ناز دینی و دهبا، هاوار!

وهفایی پۆژی لئ کردوومه شهو، عومری به با داوم (وهفایی، ۱۳۸۷: ۱۴۵)

دهربهرینی درکاو: پۆژی لئ کردوومه شهو واتای درکاویش نارحهتی شاعیر که پۆلی عاشق دهگیریت.

-زولفت پوی داپۆشی، ئه برۆت عه رهقناکه

پۆژیان لئ کردمه شهو، ئه و ماه و په روینت (وهفایی، ۱۳۸۷: ۱۵۸)

دهربهرینی درکاو: پۆژی لئ کردوومه شهو واتای درکاویش نارحهتی عاشق.

-هه رگولی پهنگیکی بۆنی پهنگ و بۆی دولهه ر دهدا

پهنگی بئ پهنگی ته ماشا کهن، به چاوی ئیعتیبار (وهفایی، ۱۳۸۷: ۱۱۲)

بئ پهنگی درکهیه: بۆ پایه داری له سهه ر یهک جو ر، له هه مان کات که پهنگینه، لیکچوونی پووی یار به پهنگی

گول، سهه ر کردنی بئ پهنگیه که ی به چاوی ئیعتیبار له هه مان کاتدا.

-عکس این محمل چنان از رنگ بی رنگ آمده

صد بهار است این دیار اکنون به چشم هوشیار (وهفایی، ۱۳۸۷: ۲۸۳)

دهربهرینی درکاو: بئ پهنگ به واتای سپی پهنگ و یهک پهنگ مانه وه.

-قوربانی ئه و پهنگه م دونیای پهنگاند پهنگ پهنگ

به و پهنگه بئ پهنگه ی روخساری پهنگینت (وهفایی، ۱۳۸۷: ۱۰۱)

دهربهرینی درکاو: بئ پهنگی درکهیه بۆ بئ هاوتایی.

ئەنجام:

له دواى شېرۆڤه و شى كردنه وهى ئەم بابەتە، ئەم چەند خالەى خوارەوه، وەكو گرنگترین ئەنجامەكانى لىكۆلینه وەكە گەلالە دەكەين:-

هونەر و دەربرینی پارادۆكسى له دەقى شیعری (وهفایی)دا، به چەند شیوهیهك خۆى دەنوینت، له پرووی ریزمانی و هونەری رەوانبیزی.

۱- شیوهی دەربرینه پارادۆكسییهكان دەسته بەندکردنیان له پرووی ریزمانیهوه به لیکدانی ئاوهلناو(سیفەت) و وەسفکراو(مەوسوف) و، رستهیی و دوو رستهیی دەرکەوتوو. پیکهاته لیکدراوییهكان به یاریدهی ئامرازەکان؛ یارمەتی خوینەر دەدات باشتەر و ئاساتتر وینە و دەربرینه پارادۆكسییهكان له شیعردا بناسیتەوه، هەرودها جۆره سازاندنیک له نیوانی وشە و چەمکه دژ و پیچەوانهیییهكان پهیدا دەکات و دەربرینیکی یەك پارچەیی پارادۆكسیی له واتادا دەبەخشیت له دژیهك جیای دەکاتەوه، که یهکیک بووه له ئامانجی لیکۆلەر له دەرخستن و نیشان دانی وینە و دەربرینه پارادۆكسییهكان.

۲- پارادۆكسه واتاییهكان له نیوه دیزیک به دیاردهکەون؛ بهم شیوهیه دەبیته رستهیی ئەو کاته هەمه چهشنی واتایی پارادۆكسی زیاتری لی پهیدادهبیته واتا له ئاستی رسته پانتاییهکی فراوان دەگریتەوه، که مەبهستهکەى لهگەل لۆژیک نەگونجاوه و ریک نایهتەوه، دوو رستهیییهکان کهمتر بهر دیددهکەون و یهکتري رەتناکه نهوه له واتادا. لهو جیگایانهی شاعیر له وەسف یا پیداهاهه لگوتن بهسەر مەعشوق دایه، یا که دەچیتە زەمینەى بواری عیرفانی و ئایینی، به مەبهستی جوانتر دەرکەوتن، پیویستی به بهرجهستهکردن و بهکارهینانی ئەم دەربرین و هونەری شیعرییه بووه، لێرهدا گرنگی دەرکەوتنی هەندیک لایهنی بابەتی و مەبهست و فۆرمی شیعری دەردهکەویت، هەرچهنده وهفاییش هاوشیوهی شاعیرانی دیکەى کلاسیک به گشتی ئاشنای ئەم هونەرە نهبوون، له رینگای هونەرەکانی تری زانستی پروونبیزی ئەم هونەرە به دەرکەتوو.

۳- له پرووی زانستی پروونبیزی و جوانکاری واتایی، له قەسیده و غەزلهکانی شاعیردا، لیکچوون(تشییه) به ریزیهکی زۆر و درکه(کنایه) به ریزیهکی کهمتر رهنگیداوهتەوه و دەربرینه پارادۆكسیهکانی پیچاوهتەوه؛ بهلام خواستن(استعاره) و خوازه(مجاز) تواناییکی گونجاو و شیاووییان نیه له دروست بوون و پیچانهوهی وینە پارادۆكسییهکان، که وابکات پۆششیکی نا جۆری(پارادۆكس)ی له دەربرینهکه دروست بیته، سههرهپای زۆری هونەرەکانی جوانکاری له شیعەرەکانیدا؛ لیکچوووهکان لهسەر بنهمای پارادۆكس به گشتی دهچیتە بواری

زیاده‌ره‌وی له وه‌سفرکردنی مه‌عشوق دا له رپی یاریکردن به وشه‌کان، بۆ نموونه له تیکه‌لکردنی رۆژ و شه‌ودا و لیکچوواندنی به زولف و رپوی مه‌عشوق دا ده‌بینین هه‌رچه‌نده وشه‌ی شه‌و و رۆژ، دژ و پیچه‌وانه‌ی یه‌کتیرین، به‌لام له بنه‌ره‌تدا ته‌واوکه‌ری یه‌کتیرین، به‌بی یه‌کتیری نابن له رپوی کاته‌وه، له یاسای سروشتی ژياندا ناسینی شته‌کان به دژه‌کانه‌وه‌یه، ئەمه‌ش هۆکاریکه له ئەفراندنی وینه و موسیقایه‌کی جوان و دلگیر و ناسکی شیعیری شاعیردا، هه‌روه‌ها راز و نه‌ینی جوانناسی شیعیری زیاتر به ده‌رده‌خات و وا له خوینەر ده‌کات تیگه‌یشتنیان له‌لایه‌نی جوانی شیعیر زۆرت‌ر بیت.

٤- کۆکردنه‌وه‌ی دوو وشه‌ی دژ و دژیه‌که پیکهاته‌یه‌یه‌کان؛ که له لیکدانی دوو ناو هه‌روه‌ها ناو و ئاوه‌لناو (سیف‌ه‌ت) زیاتر خۆی ده‌نوینیت، ئیجگار قوول و جوانن، هۆکاریکی دیکه‌ن بۆ بنیاتنانی وینه و ده‌ربهرینه پارادۆکسییه‌کان له بیر و هزری شاعیردا، شیاو و گونجاوترین رپگای ده‌ربهرینی پارادۆکسیه به شیوه‌ی لیکدراوی له‌گه‌ل ساده‌یی و بی‌گرییی شیعیره‌کانیدا، وا ده‌کات وینه و ده‌ربهرینه پارادۆکسییه‌کان بی‌ئاگایانه و ناراسته‌وخۆ، جیگایه‌کی دیارییان هه‌بیت له زمانی شیعیره‌کانیدا، هه‌روه‌ها تیگه‌یشتن و ئاشنایه‌تی به پیکهاته‌ی ده‌ربهرینه پارادۆکسییه‌کان، یه‌کیکه له ده‌ریچه‌ گرنگه‌کانی که له‌م رپگایه‌وه ده‌توانین بیر و زمان و ئەندیشه‌ی شیعیری وه‌فایی پی‌بناسین، دواجار شیوازیکی به شیعیره‌کانی داوه، ده‌توانریت هه‌ر ئەمه‌ش به یه‌کیکه له شیوازه‌کانی شیعیری شاعیر هه‌ژمار بکریت.

٥- له کاتیکدا زمانه شیعیرییه‌که‌ی، بیر و ئەندیشه‌ی عیرفانی و زاراوه‌ی سۆفیگه‌رییانه و زانستی که‌لامی ئیسلامی له‌خۆ ده‌گریت، ده‌ربهرین و وینه پارادۆکسییه‌کان به زمانیکی هونه‌ری و هونه‌رمه‌ندانه‌تر به دیارده‌که‌ون، واتا به ره‌نگدانه‌وه‌ی ئەزموونی عیرفانییه‌وه په‌یوه‌سته، واتا شاعیر به ده‌ربهرینی هونه‌ری پارادۆکس ده‌توانیت هه‌ست و مه‌به‌ستیکی ده‌روونی خۆی ئاشکرا بکات که به هیچ ئامرازیک یا رپگایه‌یه‌کی تر نه‌یتوانیوه ده‌ریخات ئەمه له لایه‌ک، له لایه‌کی تر کیشمه‌کیش و گریی ده‌روونی هۆکار و پالنه‌ری بوون و ده‌رخستنی ئەم هونه‌ره‌ن، له زه‌مینه‌ی هه‌ندیکه ده‌ربهرین و لیکدراوی زاراوه‌ی سۆفیزم (عیرفانی) وه‌کو ره‌نگی بی‌ره‌نگ، فه‌نا و به‌قا، مه‌وجود و مه‌عدم، ساکن سالک، ره‌ه‌ره‌وی بی‌پی، نوری بی‌نور، مه‌قامی لامه‌کان، پایه‌ی لامه‌کان... هه‌ند ده‌ریخستون. که‌واته بابته و مه‌به‌ستی عیرفانی و عاشقانه، گرنگترین زه‌مینه‌ی ده‌رکه‌وتنی ده‌ربهرینه پارادۆکسییه‌کانن له شیعیری (وه‌فایی) دا وا له خوینەر و وه‌رگر ده‌کات چیژ له خویندنه‌وه‌ی وه‌رگریت.

The Art of Paradox in Wafai's Poems

Payan Kaka Salih Al Askary

Office of the Director General of Research and Development, General directorate of Research and Development, Ministry of Higher Education and Scaientific Research, Erbil, Kurdistan Region, Iraq.

E-mail: payan.kaka@gmail.com

Abstract:

The paradox is an artistic expression used for beautifying the poetic language, the poems of Kurdish poets like Arabic, Persian, and Western nations include these arts and the plays of the poetic language. This type of poetic art can be seen noticeably in every era of the Kurdish classic poems which is a reason for enriching and empowering the poetic language. It will also, produce modern imagination and expressions which will be thoughtful and speculative and it will attract readers' attention due to its' closeness to the contradictory art which is again a type of beautifying the semantic art. According to the earlier researches in this field, paradoxical art is a type of contradictory art but it has specific liberty by itself. The appearance of paradoxical expressions will be in the shape of semantical, lexical, and in one or two sentences. The Diwan of Wafay was focused on for this research amongst the diwans of classical Kurdish poets. Wafay (1844-1904) was a poet in the second half of the nineteenth century and the beginning of the twentieth. He had a warm poetic language and meaningful and vivid sentences. His poems are full of semantics and lexical artistic beautifications. For this purpose, the researcher will investigate the placement shapes of the generic paradoxical composition and analyzing them according to grammar and rhetorical in Wafay's poems.

Keywords: Wafay's Poems, Paradox, Paradoxical Imagery, Grammar, Rhetorical

سه‌رچاوه‌کان:

- خه‌زنه‌دار، مارف (۲۰۱۰م)، میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، به‌رگی چواره‌م، چ ۲، هه‌ولیر: ئاراس.
- خانی، احمد (۲۰۰۷م)، مه‌م وزین، لیکۆلینه‌وه‌ولیکدانه‌وه‌ی په‌رویزجیهانی، به‌رگی یه‌که‌م، ده‌ووک: سیبیریز.
- سابلاخی، میرزا عبدولرهمیم (وه‌فایی)، (۱۳۸۷ش)، دیوانی وه‌فایی، لیکۆلنه‌وه‌ی محمه‌د عه‌لی قه‌ره‌داغی، تاران: ئانا.
- شوانی، په‌فیع (۲۰۱۴م)، ووشه‌سازی زمانی کوردی، چ ۲، که‌رکوک: کۆمه‌لگه‌ی چاپخانه‌ی داودی.
- عه‌بدوللا، ئیدریس (۲۰۱۱م)، لایه‌نه‌ ره‌وانیژیته‌کان له‌ شیعری کلاسیکی کوردیدا، هه‌ولیر: هاشم.
- _____ (۲۰۱۳م)، کۆوانه‌کانی ره‌وانیژی، هه‌ولیر: رۆژه‌لات.
- _____ (۲۰۱۲م)، جوانکاری شیعری کلاسیکی کوردی، هه‌ولیر: هیقی.
- گه‌ردی، عه‌زیز (۱۹۷۲م)، ره‌وانیژی له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا، به‌رگی یه‌که‌م، به‌غدا: چاپخانه‌ی دار الجاحظ.
- ناوخۆش، سه‌لام (۲۰۰۳)، ئۆکسفۆردی نوی، چ ۱، هه‌ولیر: مناره.
- خوانساری، محمد (۱۳۵۴ش) منطق صوری، تهران: آگاه.
- دیانتی، محمد (۱۳۸۱ش)، یک تپش درنگ صورخیال و تعابیر متناقض نما...، چ ۱، تهران: تابان.
- شفیعی کدکنی، محمدرضا (۱۳۶۸ش)، موسیقی شعر، تهران: آگاه.
- _____ (۱۳۷۴ش)، شاعرآینه‌ها، چ ۳، تهران: آگاه.
- شمیسا، سیروس (۱۳۷۰ش)، بیان، تهران: فردوس.
- قاسمی، رضا (۱۳۸۸ش)، معانی بیانی تطبیقی (بررسی تطبیقی شانزده کتاب جدید علم معانی و بیان)، چ ۱، تهران: فردوس.
- کزازی، میرجلال الدین (۱۳۷۲ش)، زیباشناسی سخن پارسی (بیان)، چ ۳، تهران: مرکز.
- _____ (۱۳۹۰ش)، رویا، حماسه، اسطوره، چ ۶، تهران: مرکز.
- مقدم، محمد علوی، اشرف زاده، رضا (۱۳۸۸ش)، معانی و بیان، چ ۹، تهران: سمت.
- حسن لی، کاووس (۱۳۷۷ش)، «آمیزش ناسازها»، ادبیات معاصر، شماره‌ی ۲۴، ۲۳.
- راستگو، سیدمحمد (۱۳۶۸ش)، «خلاف آمد»، کیهان فرهنگی، شماره‌ی ۹، سال ششم.

كاميار، تقى وحيديان (۱۳۷۶ش)، «متناقض نما در ادبيات»، مجله‌ی دانشكده‌ی ادبيات و علوم انسانی دانشگاه فردوسی مشهد، شماره ۳۴، سال ۲۸.

و ثوقى، حسين (۱۳۷۴ش)، «ويژگى هاى عبارت هاى متناقض نمايا (پارادوكسى) و توصيف آنها در غزليات عطار»، مجله‌ی علوم اجتماعى و انسانی دانشگاه شيراز، دوره‌ی دهم، شماره‌ی دوم.

قه‌هرمانى، جه‌عفر (۱۳۹۸ش)، «ليكدانه‌وه‌ی ناستى زمانى شيعرى وه‌فایى»، پژوهشنامه ادبيات كردى، دوره‌ی پنجم، شماره‌ی ۸.

محمد، فرميسك موسليح (۲۰۱۵م)، «مؤسيقای شيعرى له شيعره‌کانى وه‌فایى دا» نامه‌ی ماسته‌ر، کۆليژى زمان-زانکۆى سه‌لاحه‌ددین.

مسته‌فا، مسته‌فا سه‌يدمينه (۲۰۰۶م)، «پایه‌ی وه‌فایى له‌ناو شاعيرانى سه‌ده‌ی نۆزده‌ه‌مى کرمانجى خواروودا» نامه‌ی ماسته‌ر، کۆليژى زمان-زانکۆى سليمانى.

نهیلی، نعمت‌الله حامد (۲۰۰۶م)، «شیوازگه‌رى - تیۆروپراکتیک» ماسته‌رنامه-زانکۆى دهوک.

عبدولرهمان، لهۆن قادر (۲۰۱۳م)، «دواليزمى دژيه‌ک له‌هۆنراوه ليريكيبه‌کانى مه‌ولانای رۆمى و مه‌وله‌وى تاوه‌گۆزى دا» نامه‌ی ماسته‌ر، سکۆلى زمان-زانکۆى سليمانى.

عبدالرحمن، حسين عوسمان (۲۰۰۷م)، «رۆلى پارادوكس له پيکهاته‌ى وينه‌ى هۆزانيدا» ماسته‌رنامه-زانکۆى دهوک.